

РЕШЕНИЕ

№ 315

гр. Казанлък, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря ЕЛЕНА ИВ. СТОИЛОВА
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20225510103064 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба от Д. И. Я., ЕГН *****, с адрес: ****, против ОУ „Х.Б.”, ЕИК *****, с адрес: ****, представлявано от директора М.П.Ч.. Ищцата твърди, че работела по трудово правоотношение с ответника ОУ „Х.Б.”- гр. М. на длъжността „****” по трудов договор № ****/**** г. и членувала в Синдиката на българските учители към Конфедерацията на независимите синдикати в България повече от четиридесет години, като редовно заплащала дължимия членски внос, чрез удържка от месечното ѝ трудово възнаграждение. Сочи, че към 01.01.2020 г. основното трудово възнаграждение на ищцата било в размер на 1345 лева. В т. III от Анекс **** от **** г. към Колективен трудов договор за системата на предучилищното и училищното образование **** г. било предвидено изменение в чл. 29а, ал. 2, т. 2 от КТД, според което индивидуалните основни работни заплати на педагогическите специалисти, които към 01.01.2020 г. били в диапазона между старите и новите минимални работни заплати или били по-високи от тях, се увеличавали с не по-малко от 17%. На посоченото основание ищцата следвало да получи увеличение на основната си работна заплата в размер поне на 17%. Действителното увеличение на основното ѝ възнаграждение от 01.01.2020 г. обаче било в размер на 10%, или основното трудово възнаграждение било в размер на 1480 лева. В резултат на така допуснатото нарушение на чл. 29а, ал. 2, т. 2 от КТД, в сила от 01.01.2020 г. ищцата не получила пълния размер на месечните си трудови възнаграждения за периода 01.01.2020 г. до 31.08.2022 г., тъй като последващите увеличения на работната заплата били извършени на базата на неправилно определеното

основно месечно възнаграждение от 01.01.2020 г. Съгласно разпоредбата на чл. 245, ал. 1 от КТ при добросъвестно изпълнение на трудовите задължения на работника или служителя се гарантирало изплащането на трудово възнаграждение в размер 60 на сто от брутното му трудово възнаграждение, но не по-малко от минималната работна заплата за страната, като разликата до пълния размер на трудовото възнаграждение оставала изискуема и се изплаща допълнително заедно със законната лихва. Ищцата добросъвестно изпълнявала трудовата си функция, поради което за работодателя възникнало насрещно задължение да заплаща пълния дължим размер на трудовото възнаграждение в установените срокове. Ответникът и до момента не бил заплатил на ищцата дължимия остатък от трудово възнаграждение, както следва: за месец януари 2020 г. в размер на 130,83 лева, за месец февруари 2020 г. в размер на 130,83 лева, за месец март 2020 г. в размер на 130,83 лева, за месец април 2020 г. в размер на 130,83 лева, за месец май 2020 г. в размер на 130,83 лева, за месец юни 2020 г. в размер на 169,59 лева, за месец юли 2020 г. в размер на 130,83 лева, за месец август 2020 г. в размер на 130,83 лева, за месец септември 2020 г. в размер на 130,83 лева, за месец октомври 2020 г. в размер на 130,83 лева, за месец ноември 2020 г. в размер на 384,63 лева, за месец декември 2020 г. в размер на 130,83 лева, за месец януари 2021 г. в размер на 161 лева, за месец февруари 2021 г. в размер на 161 лева, за месец март 2021 г. в размер на 161 лева, за месец април 2021 г. в размер на 161 лева, за месец май 2021 г. в размер на 161 лева, за месец юни 2021 г. - 161 лева, за месец юли 2021 г. в размер на 161 лева, за месец август 2021 г. в размер на 346,35 лева, за месец септември 2021 г. в размер на 263,08 лева, за месец октомври 2021 г. в размер на 161 лева, за месец ноември 2021 г. в размер на 247,94 лева, за месец декември 2021 г. в размер на 195,06 лева, за месец януари 2022 г. в размер на 161 лева, за месец февруари 2022 г. в размер на 161 лева, за месец март 2022 г. в размер на 161 лева, за месец април 2022 г. в размер на 181,29 лева, месец май 2022 г. в размер на 181,29 лева, за месец юни 2022 г. в размер на 181,29 лева, за месец юли 2022 г. в размер на 181,29 лева, за месец август 2022 г. в размер на 242,51 лева. Сочи, че съгласно разпоредбата на чл. 245, ал. 2 от КТ разликата до пълния размер на трудовото възнаграждение оставало изискуемо и се изплаща допълнително заедно със законната лихва. В случая работодателят изпадал в забава с изтичане на месеца, за който било дължимо съответното трудово възнаграждение, както следва: законна лихва за забавено плащане на възнаграждението за месец януари 2020 г. за периода от 01.02.2020 г. до 29.12.2022 г. в размер на 38,42 лева, законна лихва за забавено плащане на възнаграждението за месец февруари 2020 г. за периода от 01.03.2020 г. до 29.12.2022 г. в размер на 37,38 лева, законна лихва за забавено плащане на възнаграждението за месец март 2020 г. за периода от 01.04.2020 г. до 29.12.2022 г. в размер на 36,26 лева, законна лихва за забавено плащане на възнаграждението за месец април 2020 г. за периода от 01.05.2020 г. до 29.12.2022 г. в размер на 35,17 лева, законна лихва за забавено плащане на възнаграждението за месец май 2020 г. за

01.04.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 12,25 лева, законна лихва за забавено плащане на възнаграждението за месец април 2022 г. за периода от 01.05.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 12,31 лева, законна лихва за забавено плащане на възнаграждението за месец май 2022 г. за периода от 01.06.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 10,74 лева, законна лихва за забавено плащане на възнаграждението за месец юни 2022 г. за периода от 01.07.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 9,23 лева, законна лихва за забавено плащане на възнаграждението за месец юли 2022 г. за периода от 01.08.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 7,66 лева, законна лихва за забавено плащане на възнаграждението за месец август 2022 г. за периода от 01.09.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 8,08 лева.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ОУ „Х.Б.“, ЕИК *****, с адрес: ****, представлявано от директора М.П.Ч., да заплати на ищцата Д. И. Я., ЕГН *****, с адрес: ****, сумата от 5653, 62 лв., след предприето увеличение в размера на иска на осн. чл. 214 от ГПК, представляваща неизплатена част от трудово възнаграждение за: за месец януари 2020 г. в размер на 130,83 лева, за месец февруари 2020 г. в размер на 130,83 лева, за месец март 2020 г. в размер на 130,83 лева, за месец април 2020 г. в размер на 130,83 лева, за месец май 2020 г. в размер на 130,83 лева, за месец юни 2020 г. в размер на 169,59 лева, за месец юли 2020 г. в размер на 130,83 лева, за месец август 2020 г. в размер на 130,83 лева, за месец септември 2020 г. в размер на 130,83 лева, за месец октомври 2020 г. в размер на 130,83 лева, за месец ноември 2020 г. в размер на 384,63 лева, за месец декември 2020 г. в размер на 130,83 лева, за месец януари 2021 г. в размер на 161 лева, за месец февруари 2021 г. в размер на 161 лева, за месец март 2021 г. в размер на 161 лева, за месец април 2021 г. в размер на 161 лева, за месец май 2021 г. в размер на 161 лева, за месец юни 2021 г. - 161 лева, за месец юли 2021 г. в размер на 161 лева, за месец август 2021 г. в размер на 346,35 лева, за месец септември 2021 г. в размер на 263,08 лева, за месец октомври 2021 г. в размер на 161 лева, за месец ноември 2021 г. в размер на 247,94 лева, за месец декември 2021 г. в размер на 195,06 лева, за месец януари 2022 г. в размер на 161 лева, за месец февруари 2022 г. в размер на 161 лева, за месец март 2022 г. в размер на 161 лева, за месец април 2022 г. в размер на 181,29 лева, месец май 2022 г. в размер на 181,29 лева, за месец юни 2022 г. в размер на 181,29 лева, за месец юли 2022 г. в размер на 181,29 лева, за месец август 2022 г. в размер на 242,51 лева, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаване на настоящата искова молба в съда до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от 877,38 лв., представляваща лихва по чл. 245, ал. 2 КТ както следва: законна лихва за забавено плащане на възнаграждението за месец януари 2020 г. за периода от 01.02.2020 г. до 29.12.2022 г. в размер на 38,42 лева, законна лихва за забавено плащане на възнаграждението за месец февруари 2020 г. за периода от 01.03.2020 г. до 29.12.2022 г. в размер на 37,38 лева, законна лихва за забавено плащане на възнаграждението за месец март 2020 г. за периода от 01.04.2020 г. до

29.12.2022 г. в размер на 14,89 лева, законна лихва за забавено плащане на възнаграждението за месец февруари 2022 г. за периода от 01.03.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 13,64 лева, законна лихва за забавено плащане на възнаграждението за месец март 2022 г. за периода от 01.04.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 12,25 лева, законна лихва за забавено плащане на възнаграждението за месец април 2022 г. за периода от 01.05.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 12,31 лева, законна лихва за забавено плащане на възнаграждението за месец май 2022 г. за периода от 01.06.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 10,74 лева, законна лихва за забавено плащане на възнаграждението за месец юни 2022 г. за периода от 01.07.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 9,23 лева, законна лихва за забавено плащане на възнаграждението за месец юли 2022 г. за периода от 01.08.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 7,66 лева, законна лихва за забавено плащане на възнаграждението за месец август 2022 г. за периода от 01.09.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 8,08 лева. Претендира разноси в производството.

В срока по чл. 131, ал. 1от ГПК не е депозиран писмен отговор от ответника.

В становище, извън едномесечния преклузивен срок по чл. 131 от ГПК, във вр. с чл. 133 от ГПК ответникът възразява, че в исковата молба нямало изложени никакви твърдения относно „последващите увеличения на работната заплата“. Не било посочено в какъв акт е предвидено „последващо“ увеличение, нито в какъв размер. Липса позоваване дали това се дължи на разпоредби на КТД или на негови анекси. Оспорва размера на исковете за заплащане на дължим остатък от трудово възнаграждение за периода януари 2020 г. - декември 2020 г. Счита, че същият бил неправилно определен, като за база на извършените пресмятания била взета сума, която е различна от основната месечна заплата, която ищцата получавала към 31.12.2019 г., която била в размер на 1351 лв. Именно върху тази сума следвало да бъде изчислено увеличението от 17%, предвидено в Анекс ****/**** г. към КТД, като разликата между получената сума и сумата от 1480 лева, посочена като основно месечно трудово възнаграждение била сумата, която ищцата следвало да получи допълнително за периода януари 2020 г. - декември 2020 г. Тази сума била в размер на 100,67 лв. Предвид направеното оспорване на претендирания размер на неплатеното трудово възнаграждение за посочения период, оспорва и размера на дължимата лихва за периода януари 2020г. до август 2022г. Оспорва основателността на исковете за заплащане на дължим остатък от трудово възнаграждение за периода януари 2021 г. - декември 2021 г. и за периода януари 2022 г. - август 2022 г., алтернативно оспорва размера на тези искове. Исковата претенция по отношение на посочените периоди била обоснована с твърдение за „неправилно определено основно трудово възнаграждение от 01.01.2020г.“. Счита, че трудовото възнаграждение като част от трудовия договор подлежало на договаряне. Неговият размер се определял по взаимно съгласие на договарящите страни, което съгласие се изразявало в трудовия договор или допълнително споразумение към трудовия

договор. В този смисъл по отношение на размерът на договореното основно трудово възнаграждение не можел да бъде правилен или неправилен. Следвало да се отбележи, че ищцата подписала Допълнително споразумение № 02-24.01.2020 г., като по този начин се съгласила с размера на определеното основно месечно трудово възнаграждение. Именно този размер на основното месечно трудово възнаграждение се вземал за база за последващи увеличения. В нито една разпоредба на КТД и неговите анекси, увеличението на трудовото възнаграждение на работещите в сферата на образованието, не било обвързано с начина и размера на предходно увеличение. Следователно за база на увеличенията, получени от ищцата през 2021 г. се вземало основното трудово възнаграждение, определено с допълнителното споразумение от 24.01.2020 г., а за база за увеличенията през 2022 г., които били две, се вземало основното трудово възнаграждение определено с допълнителните споразумения от 19.01.2021 г. Ищцата през 2021 г. получила увеличение от 15% (както всички останали), през 2022 г. получила увеличение от 12,30% (както всички останали), а през септември месец 2022 г. получила увеличение от 12% (за разлика от всички останали, които получили 5% увеличение). Ако се приемела тезата на ищцата, че основното трудово възнаграждение можело да бъде правилно или неправилно определено, то очевидно последното определено трудово възнаграждение било неправилно определено, доколкото полученото от нея увеличение било със 7% повече от предвиденото в КТД. Въпреки тази „неправилност“ обаче ищцата подписала допълнителното споразумение № **** г. като се съгласила с размера на така определеното и увеличено с 12% основно месечно трудово възнаграждение. Счита, че исковете за заплащане на дължим остатък от трудово възнаграждение за периода януари 2021 г. - декември 2021 г. и за периода януари 2022 г. - август 2022 г., съответно и исковете за присъждане на лихва за посочените периоди са неоснователни. Алтернативно, оспорва размера на предявените искове за посочените периоди. Счита, че размерът на дължим остатък от трудово възнаграждение за периода януари 2021 г. - декември 2021 г. и за периода януари 2022 г. - август 2022 г. бил неправилно определен. Тази неправилност произтичала от неправилно определеното от ищцата увеличение със 17% на основното трудово възнаграждение за периода януари 2020 г. - декември 2020 г. Тази грешка, имала за последица и грешка в следващите пресмятания, т. е. в определяне на размера на възнаграждението при следващите увеличения, ако се приемело, че през 2020 г. същото било увеличено със 17%. Предвид направеното оспорване на претендирания размер на неплатеното трудово възнаграждение за периода януари 2021 г. - декември 2021 г. и за периода януари 2022 г. - август 2022 г., оспорва и размера на дължимата лихва същия период. Заявява, че не изключва възможността за сключване на съдебна спогодба, ако бъде постигнато съгласие относно размера на претендирания от ищцата дължим остатък от трудово възнаграждение за посочените периоди и съответните на тях лихви.

Ищецът, редовно призован за съдебното заседание, не изпраща

процесуален представител. С писмено становище заявява, че поддържа предявените искиове, като е предприел изменение в размера им в срок до приключване на съдебното дирене пред първата инстанция..

Ответникът, представляван от назначения особен представител, оспорва предявените искиове като неоснователни и недоказани.

Съдът, предвид наведените от страните доводи и съгласно събраните по делото доказателства, намира за установено от **фактическа страна** следното:

По делото не се спори, че ищцата Д. И. Я. работи и към настоящия момент в ответното ОУ „Х.Б.” - гр. М., ЕИК *****, като към момента на подаване на исковата молба същата е заемала длъжност „****“.

Ищцата твърди, че е член на Синдиката на българските учители към Конфедерацията на независимите синдикати в България повече от четиридесет години, като редовно заплаща дължимия членски внос, чрез удържка от месечното ѝ трудово възнаграждение. Това обстоятелство не е оспорено своевременно от ответника, който в срока по чл. 131 от ГПК не е подал отговор на исковата молба. Това оспорване е направено едва в хода на устните състезания от особения представител на ответника.

Ищцата е представила пет броя фишове за получена работна заплата за м. януари 2019 г., м. януари 2020 г., м. февруари 2021 г., м. февруари 2022 г. и м. септември 2022 г., като в графа „удържки“ е отбелязано, че са ѝ удържани суми за синдикален членски внос.

С оглед на изложеното, съдът прави извод, че ищцата е била член на Синдиката на българските учители към Конфедерацията на независимите синдикати в България, за претендирания период в исковата молба и към датата на подаване на исковата молба.

На **** г. в съответствие с чл. 51 „б“ от КТ е бил подписан колективен трудов договор за системата на предучилищното и училищното образование между Министерство на образованието и науката, Съюз на работодателите в системата на Народната просвета в България, Сдружение на директорите в средното образование в Република България и Синдикат на българските учители към Конфедерацията на независимите синдикати в България, Синдикат „Образование“ към Конфедерацията на труда „Подкрепа“, Независим учителски синдикат към Конфедерацията на независимите синдикати в България.

С този КТД, сключен съответно на браншово ниво, са регулирани въпроси за трудовите отношения, доходите, трудовата заетост, условията на труд на работещите в бранша, респективно в училището, членове на синдикатите.

На **** г. е подписан Анекс към КТД за Системата на предучилищното и училищното образование от **** г., като за длъжността „****“ в системата на предучилищното и училищното образование, се определя минимална основна заплата от 1246,00 лева. От служебно направена справка в

специалния регистър при Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ се установи, че за 2019г. процесният Анекс е вписан. Съгласно чл. 29а, ал. 2, т. 2 от Анекса, считано от 01.01.2020 г., индивидуалните основани работни заплати на педагогическите специалисти, които към 01.01.2020 г. са в диапазона между старите и новите минимални работни заплати, или са по-високи от тях, се увеличават с не по-малко от 17%.

Ищцата е представила Допълнително споразумение към трудовия си Договор № ****/**** г., подписано на **** г., от което се установява, че основното ѝ месечно трудово възнаграждение е в размер на 1345,00 лева.

Видно от подписаното Допълнително споразумение № **** г., основното месечно трудово възнаграждение на ищцата е в размер на 1480,00 лева.

От подписаното Допълнително споразумение № **** г. се установява, че основното месечно трудово възнаграждение на ищцата е в размер на 1702,00 лева.

С Допълнително споразумение № **** г. страните са договорили основно месечно трудово възнаграждение в размер на 1911,00 лева.

Видно от Допълнително споразумение № **** г., основното месечно трудово възнаграждение на ищцата е в размер на 2140,00 лева.

Тези размери на получените трудови възнаграждения за вписани и в представеното копие от трудовата книжка на Д. Я..

По делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза, която съдът възприема като обективно и компетентно изготвена. Вещото лице е изчислило размера на трудовото възнаграждение на ищцата за периода м. януари 2020 г. до м. август 2022 г., ако към м. януари 2020 г. основното трудово възнаграждение на ищцата е било увеличено със 17%. Нетният размер на възнагражденията възлиза на 69 389,05 лева, а брутният размер възлиза на 89 017,25 лева. Разликата между определения размер на възнаграждението, ако то би било увеличено със 17% и действително изплатеното възнаграждение на ищцата по месеци, вещото лице е изчислило на общо сумата от 4 413,63 лева. Размерът на лихвата върху разликата от възнаграждението по месеци, за периода от първо число на месеца, следващ съответния месец, с неизплатената част от трудовото възнаграждение до 29.12.2022 г. е в размер на 659,02 лева.

В хода на производството се установи, че на основание Трудов договор № **** г. ищцата Д. Я. е назначена на длъжност „****“, считано от **** г. на ОУ „Х.Б.“ - гр. М., което е причината да бъде назначен особен представител на ответника.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните **правни изводи**:

Съгласно чл. 50 от КТ с колективния трудов договор се уреждат въпроси на трудовите и осигурителните отношения на работниците и

служителите, които не са уредени с повелителни разпоредби на закона. В ал. 2 на чл. 50 от КТ законодателят е предвидил, че колективният трудов договор не може да съдържа клаузи, които са по-неблагоприятни за работниците и служителите от установените в закона или в колективен трудов договор, с който работодателят е обвързан. В това е и основният социален смисъл и ценност на колективното договаряне за трудещите се и интересът на синдикатите към него. Това обяснява и резервираната понякога позиция на работодателя към колективното договаряне, защото с колективния трудов договор е свързано увеличението на издръжката на работната сила. Съгласно чл. 53 от КТ Колективният трудов договор се сключва в писмена форма в три екземпляра - по един за всяка от страните и един за съответната инспекция по труда, и се подписва от представителите на страните. Писмената форма е необходима за действителността му. Колективният трудов договор се вписва в регистър в инспекцията по труда, в района на която е седалището на работодателя. Колективните трудови договори по отрасли и браншове се вписват в Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда". В чл. 54 от КТ законодателят е предвидил, че колективният трудов договор влиза в сила от деня на сключването му, доколкото в него не е уговорено друго и се смята за сключен за срок една година, доколкото в него не е уговорен друг срок, но за не повече от две години. Колективният трудов договор има действие спрямо работниците и служителите, които са членове на синдикалната организация - страна по договора, но работниците и служителите, които не членуват в синдикална организация - страна по договора, могат да се присъединяват към сключения колективен трудов договор от техния работодател с писмено заявление до него или до ръководството на синдикалната организация, която е сключила договора - чл. 57 КТ. Действието на КТД означава, че неговите клаузи и предвидените с тях права и задължения се прилагат в индивидуалните трудови правоотношения на работниците и служителите с работодателя и стават част от тяхното съдържание. Правата възникват директно за работниците и служителите на основание сключения КТД и същите имат право да поискат пряко изпълнение на задължение на работодателя по КТД. В субективното действие на КТД се проявява неговата природа на нормативно съглашение и източник на трудово право.

При неизпълнение на задълженията по колективния трудов договор иски пред съда могат да предявят страните по него, както и всеки работник или служител, спрямо когото колективният трудов договор се прилага - чл. 59 от КТ. С исковите по чл. 59 от КТ се иска реално изпълнение на поетите от работодателя задължения по КТД и се търси отговорност за причинените от него вреди. Според естеството и съдържанието на конкретното неизпълнение във всеки отделен случай с този иск могат да се предявяват различни претенции. В случая е изплащане на уговорено трудово възнаграждение. Ищцата е легитимирана да предяви исковите, тъй като тя е служител, към който КТД се прилага, поради членуването ѝ в синдикална организация - страна по договора. Установи се неизпълнение от страна на

работодателя на съществуващи в КТД задължения, кореспондиращи със съответно право на претендиращия работник или служител - за начисляване и изплащане на трудово възнаграждение, съобразени с определения в чл. 29а, ал. 2, т. 2 от Анекса, размер на минималната основна работна заплата в системата на народната просвета и с увеличението с не по-малко от 17%.

Клаузата на чл. 29, ал.1 и ал.2 от КТД, изменени с Анекса, с която, считано от 01.01.2020 г. за длъжността „**** – ****“ в системата на предучилищното и училищното образование се определя минимална основна работна заплата 1246 лв. и тази на член 29а, ал.2, с която на педагогическите специалисти се гарантират минимални основни работни заплати по чл. 29 и индивидуалните основни работни заплати на същите се увеличават с не по-малко от 17%, са по-благоприятни за ищцата и съгласно общия принцип на чл. 50, ал.2 от КТ следва да се приложат вместо уговорената в индивидуалния трудов договор. При това се налага извода, че за ответното училище като работодател е било налице задължение за начисляване и изплащане на трудово възнаграждение на ищцата за процесния период в размер, който се определя съгласно посочените клаузи на КТД от **** г., изменени с Анекса към КТД ****г. в системата на народната просвета.

При установеното действие на разпоредбите на КТД и Анекса към него спрямо трудовото правоотношение на ищцата, размерът на неначислената и незаплатена част от трудовото възнаграждение на същата е установен със заключението на вещото лице, което съдът кредитира като компетентно и обективно изготвено. Вещото лице е изчислило нетната разлика между дължимото на ищцата трудово възнаграждение при прилагане В т.ІІІ от Анекс **** от ****г. към КТД за системата на предучилищното и училищното образование ****г. било предвидено изменение в чл.29а, ал.2, т.2 от КТД, според което индивидуалната основна работна заплата увеличена с не по-малко от 17%. и изплатеното ѝ по ведомост трудово възнаграждение, възлиза общо на сумата 4413,64 лв. както следва:за месец януари 2020 г. в размер на 50,50 лева, за месец февруари 2020 г. в размер на 47,03 лева, за месец март 2020 г. в размер на 101,01 лева, за месец април 2020 г. в размер на 36,40 лева, за месец май 2020 г. в размер на 53,91 лева, за месец юни 2020 г. в размер на 169,59 лева, за месец юли 2020 г. в размер на 107,72 лева, за месец август 2020 г. в размер на 101,01 лева, за месец септември 2020 г. в размер на 88,88 лева, за месец октомври 2020 г. в размер на 117,15 лева, за месец ноември 2020 г. в размер на 384,63 лева, за месец декември 2020 г. в размер на 101,74 лева, за месец януари 2021 г. в размер на 117 лева, за месец февруари 2021 г. в размер на 117 лева, за месец март 2021 г. в размер на 117 лева, за месец април 2021 г. в размер на 74,45 лева, за месец май 2021 г. в размер на 113,04 лева, за месец юни 2021 г. – 117,01 лева, за месец юли 2021 г. в размер на 140, 24 лева, за месец август 2021 г. в размер на 346,35 лева, за месец септември 2021 г. в размер на 263,08 лева, за месец октомври 2021 г. в размер на 129,39 лева, за месец ноември 2021 г. в размер на 247,94 лева, за месец декември 2021 г. в размер на 195,06 лева, за месец януари 2022 г. в

размер на 117,84 лева, за месец февруари 2022 г. в размер на 100,17 лева, за месец март 2022 г. в размер на 101,77 лева, за месец април 2022 г. в размер на 85,03 лева, за месец май 2022 г. в размер на 110,89 лева, за месец юни 2022 г. в размер на 156,96 лева, за месец юли 2022 г. в размер на 161,34 лева, за месец август 2022 г. в размер на 242,51 лева, която сума се дължи от работодателя. Претенцията на ищцата, след допуснатото изменение на иска е в размер на 5653, 62 лв., която сума надвишава установените задължения, при което искът за разликата от 4413,64 лв. до претендираните 5653, 62 лв., като неоснователен следва да бъде отхвърлен.

По исковете с правно основание чл. 245, ал. 2 КТ вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД върху незаплатените трудови възнаграждения:

Съдът формира изводи за наличието на главен дълг. Липсата на плащане на дължимите месечни трудови възнаграждения от страна на работодателя го поставя в забава, поради което и исковете за обезщетение за забава се явяват основателни. Вещото лице е изчислило размера на дължимото обезщетение като следва да се присъди сума в общ размер 659,02 лв., представляваща общ сбор на дължимо обезщетение за забава върху сумите за трудово възнаграждение, дължима по месеци както следва: за месец януари 2020 г. за периода от 01.02.2020 г. до 29.12.2022 г. в размер на 14,91 лева; за месец февруари 2020 г. за периода от 01.03.2020 г. до 29.12.2022 г. в размер на 13,51 лева, за месец март 2020 г. за периода от 01.04.2020 г. до 29.12.2022 г. в размер на 28,14 лева, за месец април 2020 г. за периода от 01.05.2020 г. до 29.12.2022 г. в размер на 9,84 лева, за месец май 2020 г. за периода от 01.06.2020 г. до 29.12.2022 г. в размер на 14,11 лева, за месец юни 2020 г. за периода от 01.07.2020 г. до 29.12.2022 г. в размер на 42,96 лева, за месец юли 2020 г. за периода от 01.08.2020 г. до 29.12.2022 г. в размер на 26,36 лева, за месец август 2020 г. за периода от 01.09.2020 г. до 29.12.2022 г. в размер на 23,85 лева, за месец септември 2020 г. за периода от 01.10.2020 г. до 29.12.2022 г. в размер на 20,24 лева, за месец октомври 2020 г. за периода от 01.11.2020 г. до 29.12.2022 г. в размер на 25,68 лева, за месец ноември 2020 г. за периода от 01.12.2020 г. до 29.12.2022 г. в размер на 81,09 лева, за месец декември 2020 г. за периода от 01.01.2021 г. до 29.12.2022 г. в размер на 20,57 лева, за месец януари 2021 г. за периода от 01.02.2021 г. до 29.12.2022 г. в размер на 22,65 лева, за месец февруари 2021 г. за периода от 01.03.2021 г. до 29.12.2022 г. в размер на 21,74 лева, за месец март 2021 г. за периода от 01.04.2021 г. до 29.12.2022 г. в размер на 20,74 лева, за месец април 2021 г. за периода от 01.05.2021 г. до 29.12.2022 г. в размер на 12,57 лева, за месец май 2021 г. за периода от 01.06.2021 г. до 29.12.2022 г. в размер на 18,12 лева, за месец юни 2021 г. за периода от 01.07.2021 г. до 29.12.2022 г. в размер на 17,78 лева, за месец юли 2021 г. за периода от 01.08.2021 г. до 29.12.2022 г. в размер на 20,10 лева, за месец август 2021 г. за периода от 01.09.2021 г. до 29.12.2022 г. в размер на 46,66 лева, а месец септември 2021 г. за периода от 01.10.2021 г. до 29.12.2022 г. в размер на 33,25 лева, за месец октомври 2021 г. за периода от 01.11.2021 г. до 29.12.2022 г. в размер на 15,24 лева, за месец

ноември 2021 г. за периода от 01.12.2021 г. до 29.12.2022 г. в размер на 27,14 лева, за месец декември 2021 г. за периода от 01.01.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 19,67 лева, за месец януари 2022 г. за периода от 01.02.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 10,87 лева, за месец февруари 2022 г. за периода от 01.03.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 8,46 лева, за месец март 2022 г. за периода от 01.04.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 7,72 лева, за месец април 2022 г. за периода от 01.05.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 5,74 лева, за месец май 2022 г. за периода от 01.06.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 6,53 лева, за месец юни 2022 г. за периода от 01.07.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 7,94 лева, за месец юли 2022 г. за периода от 01.08.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 6,77 лева, за месец август 2022 г. за периода от 01.09.2022 г. до 29.12.2022 г. в размер на 8,08 лева, която сума се дължи от работодателя. Претенцията на ищцата, след допуснатото изменение на иска е в размер на 877,38 лв., която сума надвишава установените задължения, при което искът за разликата от 659,02 лв. до претендираните 877,38 лв., като неоснователен следва да бъде отхвърлен.

По искането за разноси:

Предвид горното и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на ищцата разноси в производството, съразмерно на уважената част от предявените искове. Ищцата претендира присъждане на адвокатско възнаграждение, при условията на чл. 38, ал. 2 ЗА. Представен е договор за правна защита и съдействие за осъществено процесуално представителство, в който страните са се позовали на чл. 38, ал. 2 ЗА, поради което на процесуалния ѝ представител следва да се определи адвокатско възнаграждение, което ответникът да бъде осъден да заплати. Въз основа цената и броя на исковете и на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв, препращаща към НМРАВ, чл. 7, ал. 2, т. 1, т. и т. 3 от същата, адвокатското възнаграждение, според уважената част от исковете възлиза на 807,26 лева, което следва да се присъди.

Ищецът е бил освободен от внасянето на държавна такса при предявяването на исковете, от плащането на депозит за възнаграждението на вещото лице по ССЕ /650 лв./ и на депозит за възнаграждение на особения представител на ответника /866 лв./ с оглед чл. 359 КТ. Следователно с оглед чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати дължимата държавна такса за уважената част от исковете, както и част от платеното от бюджета на съда възнаграждение за вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза и част от платеното от бюджета на съда възнаграждение за назначения представител, пропорционално на уважената част от исковете в размер на 1335,09 лв.

Водим от гореизложеното, РС-Казанлък

РЕШИ:

ОСЪЖДА ОУ „Х.Б.”, ЕИК *****, с адрес: ****, представлявано от назначения му особен представител адвокат Е. Л. Е. със служебен адрес за кореспонденция: **** ДА ЗАПЛАТИ на Д. И. Я., ЕГН *****, с адрес: ****, по иска с правно основание чл. 128, т. 2 КТ сумата от 4413,64 лв. – нетната разлика между изплатените и действително дължимите трудови възнаграждения за м. 01. 2020г. до м. 08. 2022 г. според чл. 29а, ал. 2, т. 2 от Анекс **** от ****г. към КТД за системата на предучилищното и училищното образование ****г., като искът за разликата от 4413,64 лв. до претендираните 5653, 62 лв., **ОТХВЪРЛЯ** като неоснователен.

ОСЪЖДА ОУ „Х.Б.”, ЕИК *****, с адрес: ****, представлявано от назначения му особен представител адвокат Е. Л. Е. със служебен адрес за кореспонденция: **** ДА ЗАПЛАТИ на Д. И. Я., ЕГН *****, с адрес: ****, по иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, сумата от 659, 02 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 01.02.2020 г. – 29.12.2022 г., дължима върху главницата за неизплатеното трудово възнаграждение, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за разликата над уважения размер от 659,02 лева до пълния предявен размер от 877,38 лева.

ОСЪЖДА ОУ „Х.Б.”, ЕИК *****, с адрес: ****, представлявано от назначения му особен представител адвокат Е. Л. Е. със служебен адрес за кореспонденция: **** ДА ЗАПЛАТИ, на осн. чл. 38, ал.2 от ЗА, на адвокат В. Д. А. с ЕГН *****, с адрес: **** адвокатското възнаграждение, според уважената част от исковете в размер на 807,26 лева.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал.6 от ГПК, ОУ „Х.Б.”, ЕИК *****, с адрес: ****, представлявано от назначения му особен представител адвокат Е. Л. Е. със служебен адрес за кореспонденция: ****, ДА ЗАПЛАТИ на основание чл. 78, ал.6 от ГПК по сметка на Районен съд – гр. Казанлък сумата от 1335,09 лв., включваща дължимата държавна такса за уважената част от исковете; част от платеното от бюджета на съда възнаграждение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза, възнаграждение на назначения представител на ответника, пропорционално на уважената част от исковете.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта му, с която на ищеца е присъдено трудово възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ОС-Стара Загора в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____